FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 22 mars 2011

251/2011

Jord- och skogsbruksministeriets förordning

om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om bas- och tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet samt miljöspecialstöd för jordbruket

Utfärdad i Helsingfors den 18 mars 2011

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut

ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bas- och tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet samt miljöspecialstöd för jordbruket (503/2007) 5 § 2 mom., 7 § 1 och 2 mom., 9 §, 37 § 1 och 4 mom., 40 §, 47 § 1 och 3 mom. samt 49 §,

av dem 5 § 2 mom. och 9 § sådana de lyder i förordning 246/2009, 7 § 1 och 2 mom. samt 47 § 3 mom. sådana de lyder i förordning 1370/2009, 37 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i förordning 662/2007 och 40 § sådan den lyder i förordning 339/2008, samt

fogas till 41 §, sådan den lyder i förordning 246/2009, ett nytt 2 mom. som följer:

5 §

Anläggning av fleråriga vallåkrar

— — — — — — — — — — — — — —

Växtbeståndet kan anläggas redan året innan med skyddssäd eller någon annan skyddsväxt eller genom insådd i stubben. Fleråriga vallåkrar kan också vara tidigare anlagd fleråriga vall. En sparsam gödsling i enlighet med 3 kap. i samband med anläggningen av växtbeståndet är möjlig i syfte att åstadkomma ett täckande växtbestånd. Fleråriga vallåkrar ska bevaras minst två vegetationsperioder på samma skifte och då anmälas som naturvårdsåker med fleråriga vall.

7 §

Anläggning av mångfaldsåkrar

Mångfaldsåkrar ska anläggas genom sådd av utsädesblandningar av ängsväxter, viltväxter eller landskapsväxter senast den 30 juni. Viltväxter och landskapsväxter ska sås varje år. Vid sådden ska målet vara att åstadkomma ett tillräckligt växtbestånd. Växtbeståndet på mångfaldsåkrar får inte anläggas genom direktsådd i vall. Sådd i stubb och användning av inhemskt utsäde rekommenderas. Mångfaldsåkrar som har anlagts med utsädesblandningar av viltväxter får inte anläggas intill livligt trafikerade vägar som har en trafiktäthet som överstiger 3 000 bilar per dygn.

Utsädesblandningar av ängsväxter ska innehålla frön av rödven, fårsvingel eller hårdsvingel och frön av minst en fleråriga ängsväxt. Ängsväxterna kan vara ängsklocka, vitblära, rödklint, färgkulla, backnejlika, tjärblomster, ängsglim, ängsvädd, skogslyst, prästkrage, åkervädd, fyrkantig johannesört eller någon annan motsvarande ängsväxt. Klöver godkänns inte som ängsväxter. I utsädesblandningar av ängsväxter kan det dessutom finnas frön av ettåriga växter såsom luddvicker eller honungsfacelia. I utsädesblandningar av landskapsväxter ska det ingå frön av åtminstone två av följande växter: solros, honungsfacelia, blålusern, luktklöver, gullupin, luddvicker, blåklint, malva, ringblomma, vit och gul sötväppling. I fröblandningar av landskapsväxter kan det också finnas frön av vall- och gräsväxter, men deras

andel i fröblandningen får vara högst 30 procent. I fröblandningar av viltväxter ska det ingå frön av åtminstone två av följande växter: spannmålsväxter, bovete, solros, oljelin, ärt, rybs, raps, senap, foderkål, foderraps, oljerättika, foderbetor (fodersockerbeta, rova eller turnips), gräsväxter och klöver. I en fröblandning av viltväxter bestående av gräsväxter och klöver ska det alltid även ingå frö av någon ettårig växt som inte är en gräsväxt eller en klöver. Viltväxter kan sås i rader enligt växtarten.

— — — — — — — — — — — — —

9 §

Föremål för åtgärder

Jordbrukaren ska iaktta vad som i detta kapitel föreskrivs om gödsling som avser jordbruksgrödor och åkerskiften som inte odlas. I fråga om permanenta grödor och trädgårdsväxter gäller vad som föreskrivs i 4 kap.

37 §

Metoder för uppföljning av skadedjur

Av den areal som avsatts för trädgårdsväxter i grupp 1 och 2 och frökryddor ska minst 50 procent årligen användas för odling av växter för vilka man kan använda limfällor eller feromonfällor för att kontrollera förekomsten av skadedjur. Sådana växter är kålväxter, kålrot, rova, senap, ätbara lökväxter, morot, rödbeta, selleri, persilja, palsternacka och andra flockblommiga växter (såsom anis, koriander), kummin, ärt, äpple, plommon, sötrönn, vinbär, jordgubbe och hallon.

— — — — — — — — — — — — —

Följande växter och deras skadedjur ska kontrolleras:

1) kålväxter: liten kålfluga, stor kålfluga, jordloppor, rapsbagge,
2) äpple: äppelvecklare, rönnbärsmal,
3) plommon: plommonvecklare,
4) sötrönn: rönnbärsmal,
5) vinbär: mindre vinbärsmal, vinbärsglasvinge,
6) hallon: hallonänger,
7) jordgubbe: tripsar, bladlöss, skinnbaggar,
8) ärt: ärtvecklare,
9) morot: morotsbladloppa, morotsfluga,
10) rödbeta: betfluga, skinnbaggar,
11) lökväxter: lökmal,
12) kummin: kumminmal.

— — — — — — — — — — — — —

40 §

Metoder för hantering av avrinningsvatten

Metoderna för hantering av avrinningsvatten är reglerbar dränering, reglerbar underbevattning och återanvändning av avrinningsvatten. Reglerbar dränering ska genomföras i form av täckdikning vars dräneringskapacitet kan regleras. På jämn mark ska det för regleringen av vatten finnas i genomsnitt en reglerbrunn per 1,5 hektar. Över åtgärder som utförs ska föras skötseldagbok, i vilken ska antecknas de åtgärder i anslutning till reglering, skötsel och underhåll som utförts.

41 §

Förutsättningar för odling vid ekologisk produktion

— — — — — — — — — — — — —

En gårdsbruksenhet där hela avtalsarealen är vall och där skörden används som foder för boskapen på en gårdsbruksenhet som ingått avtal om ekologisk husdjursproduktion, ska ingå skriftligt avtal om användningen av skörden med samarbetsgården. En kopia av avtalet ska ges till närings-, trafik- och miljöcentralen.

47 §

Främjande av naturens och landskapets mångfald

Jordbrukaren ska inrätta och sköta eller enbart sköta områden eller objekt som är viktiga med tanke på bevarandet och reproduktionen av växt- och djurarter samt odlingslandskapet. Sådana kan vara kantzoner mellan åker och väg eller mellan åker och vattendrag, åkerholmar, platser där utrotningshotade arter förekommer, små våtmarker och översvämningsängar, häcknings-, mat- och rastplatser för fåglar på åkerområ-

den, livsmiljöer för fjärilar och andra mångfaldsåkrar samt åkerrenar avsedda att bevara biodiversiteten. Åtgärderna kan utgöras av röjning av trädbestånd och buskar, användning som betesmark samt slåtter. Dessutom kan andra särskilda skötselmetoder användas, såsom avbränning. Bland åtgärderna kan även ingå underhåll och skötsel av traditionsenliga konstruktioner och anordningar på mångfaldsobjektet, såsom stengärdsgårdar, stenbroar, vålmar, hässjor, stackar, kreatursbroar, stenrösen och gärdsgårdar samt anläggning av stigar till avtalsområdet. Skötselåtgärderna får inte äventyra naturtyper som finns på en åkerholme. Åtgärderna ska grund sig på de skyddsplaner som de regionala miljömyndigheterna har utarbetat för avtal som gäller de mest utrotningshotade arterna. I skötseln av kantzoner invid åker och av åkerholmar ska ingå röjning av buskar och trädbestånd, slåtter eller betesgång minst vart annat år, om inte något annat fastslagits i den godkända planen.

— — — — — — — — — — — — — —

Avtalsområdet får inte beskogas, gödslas eller behandlas med växtskyddsmedel. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall tillåta gödsling på åkerområden som utgör rast- och matplatser för vilda fåglar och användning av växtskyddsmedel, t.ex. vid stubbehandling på områden som ska slås. Betesgång som tillåts i enskilda fall ska ske så att den inte medför skadlig gödning av växtligheten i området eller erosion. Djuren kan få mineraler och vitaminer om dessa innehåller endast en liten mängd fosfor och de inte bidrar till övergödning av området. Utfodringen med mineraler och vitaminer ska ordnas på en täckt plats så att de inte kan spridas med regn eller med djuren till den närmaste omgivningen. Utfodringsstället bör placeras i ett skogsbryn eller på en del av området som har ett mindre värdefullt artbestånd.

— — — — — — — — — — — — — —

49 §

Odling av ursprungssorter

Ingåendet av avtal om odling av ursprungssorter förutsätter att det är fråga om en lantsort eller stam av lantsort som morfologiskt eller till sin fenotyp skiljer sig från andra sorter eller en handelssort som bortfallit från sortlistan eller en modifierad stam av en handelssort som bortfallit från sortlistan. När det gäller lantsorter, gamla handelssorter och modifierade stammar av gamla handelssorter ska en sortundersökning genomföras eller en definition av sortäktheten ges och sorten ska vara registrerad. Vid undersökning av sorten tillämpas den praxis för sortbeskrivning som grundar sig på anvisningarna från Europeiska unionens växtsortsmyndighet (CPVO) och internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV). Rätten till bidrag för avtalsenlig odling för upprätthållande av en ursprungssort har i första hand en gårdsbruksenhet där sorten har odlats i årtionden.

På jordbrukarens gårdsbruksenhet ska det lagras och uppbevaras odlingsbara frön av den ursprungsort som upprätthålls, i sådan mängd som särskilt anges i avtalet. På gårdsbruksenheten ska dock lagras minst en sådan mängd utsäde av avtalssorten som är minst två gånger så stor som den mängd som behövs för att beså odlingsarealen för upprätthållandet av sorten, alltså en hektar. Spannmålsväxter och trindsäd ska i regel förökas varje år. Odlingar med vallväxter ska anläggas med tanke på upprätthållandet av sorten. Den mängd utsäde som behövs för upprätthållandet av sorten kan skördas enligt gårdsbruksenhetens normala rutiner, t.ex. det andra eller tredje året efter att växtbeståndet anlagts. En odling för att upprätthålla sorten behöver inte anläggas varje år. Av vall kan under övriga år bärgas antingen vallfoder- eller fröskörd för marknadsföring. Åldern hos en enskild odling där vallväxter upprätthålls kan vara högst tre år, räknat från året efter anläggningsåret. Sorterna ska upprätthållas med hjälp av metoder som jordbrukaren använder i vanliga fall och som upprätthållaren av sorten har beskrivit i samband med att sorten registrerades. På en gård som upprätthåller sorter ska det förhindras att de sorter som ingår i avtalet sammanblandas eller korsas med nyare sorter av samma art. För undvikande av sammanblandning eller korsning ska jordbrukaren vara uppmärksam på för-

frukterna samt, i fråga om korspollinerade arter, på tillräckligt isoleringsavstånd.

Beträffande spannmålsväxter och gräsväxter ska två år och beträffande vallbaljväxter och trindsäd tre år ha förflutit sedan det på skiftet senast har odlats en annan sort av samma växtart eller ett sådant parti av samma sort vars äkthet varit okänd. På åkerskiftena ska följande isoleringsavstånd iakttas i förhållande till sådana växtbestånd med vilka icke önskad korsning är möjlig: i fråga om råg 300 meter samt i fråga om gräsväxter, vallbaljväxter och trindsäd 200 meter. Utsädesodlingar av korn, havre och vete får inte vara belägna så nära en annan odling av samma art att risk för sammanblandning finns, exempelvis i samband med bärgningen.

Under vegetationsperioden ska jordbrukaren föra anteckningar i enlighet med 4 § över odlingen av lantsorter, gamla handelssorter eller modifierade stammar av gamla handelssorter. Odling för att upprätthålla sorter följs genom odlingsgranskningar och fältförsökskontroller. Under avtalsperioden företar Livsmedelssäkerhetsverket minst en odlingsgranskning på gårdsbruksenheten, i fråga om vallväxter i regel det år då jordbrukaren ämnar bärga ett nytt parti som ska bidra till att upprätthålla sorten. Vid odlingsgranskningen konstateras sortäktheten genom undersökning av om växtbeståndet motsvarar beskrivningen. Dessutom kontrolleras om det på odlingen förekommer främmande sorter i menlig utsträckning eller andra menliga kulturväxter samt om isoleringsavstånden iakttas. Också lagersituationen kontrolleras. Jordbrukaren ska själv senast den 22 maj det år då granskningen önskas bli utförd hos Livsmedelssäkerhetsverkets enhet för utsädeskontroll begära att en odlingsgranskning utförs på gårdsbruksenheten.

En gång under avtalsperioden undersöks bevarandet av stammens äkthet och eventuella förändringar i stammens fenotyp genom en fältförsökskontroll. Jordbrukaren ska sända ett prov av det nya partiet som ska bidra till att upprätthålla sorten till Livsmedelssäkerhetsverkets enhet för utsädeskontroll senast den 30 april det fjärde avtalsåret. Om detta inte är möjligt på odlingar där vallväxter upprätthålls och avsikten är att avtalet ska förlängas, kan provet också sändas in senast den 30 april det sista avtalsåret.

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2011. Bestämmelserna i 7 § 2 mom. i förordningen träder dock i kraft först den 1 januari 2012.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 mars 2011

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Äldre regeringssekreterare Suvi Ruuska

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET EDITA PRIMA AB / EDITA PUBLISHING AB ISSN 1456-9663 / 0787-3182 (tryckt)